

Легкий Костянтин Григорович

Мій дідусь народився в селі Сварицевичі 9 лютого 1913 року. До війни тяжко жилося, тому що приходилося працювати на пана. Одружився з односельчанкою

Варварою. У них народилося 5 дітей. Тяжко було прогодувати велику родину, але він мав золоті руки, багато працював у домашньому господарстві. Захоплювався плаванням на човні і риболовлюю.

Велика Вітчизняна війна принесла багато горя радянському народові. Але він вистояв і переміг.

У 1941 році мій дідусь був мобілізований. Пройшов усю війну. Особливо запам'ятався бій біля м.Полтави. В кінці 1944 року був поранений. Зразу ж був відправлений в госпіталь до міста Волгограда. В госпіталі пролежав один рік і два місяці. Після лікування відправили додому, це було у 1945 році.

Після утворення колгоспу пішов працювати в колгосп робітником на сівалку. Батьківщина нагородила учасника Великої Вітчизняної війни такими нагородами: медаллю «За звільнення Варшави», «За звільнення Берліна», «40 років Перемоги», орденом Великої Вітчизняної війни».

Дивлюсь на ці нагороди і стискається серце від гордості за свого дідуся.